

Úvod:

Milí bratia a sestry v Ježišovi Kristovi!

V jednom budhistickom chráme, ktorý leží asi 120 km od Bangkoku ponúkajú nový život. Vyjde vás to len na 4 eurá. Za 4 euro na osobu budhistickí mnísi usporadúvajú masové pohreby pre všetkých, ktorým sa zdá, že ich život nie je šťastný a chcú sa šťastnejšie narodiť.

V sále pre pohrebné rituály sa nachádza 9 rakiev, kde si záujemca ľahne a tvári sa, že je mŕtvy. Mnísi potom pri týchto „fiktívne mŕtvych ľudoch“ svojimi modlitbami odháňajú a pochovávajú nešťastie. Po chvíľkovej smrti, pri ktorej sú zlé zážitky a nešťastie z doterajšieho života pochované, prichádza znovuzrodenie šťastia, úspechu a zdravia.

Cez všedný deň takto pochovávajú asi 120 ľudí.

Najväčší dopyt po novom a šťastnom živote je v dňoch pred národnou lotériou, kedy sa dá vyhrať obrovská suma peňazí. Vtedy sa do chrámu za šťastím hrnú stovky ľudí.

Ľudia po celom svete akosi podvedome cítia potrebu odohnať od seba nešťastie a smolu a pochovať zlo, smútok, bolesť a nešťastie. A preto im prídu vhod často aj takéto chabé pokusy.

Milí bratia a sestry, myslím si, že aj my by sme mali v živote čo pochovávať. Každý z nás máme svoje vlastné traumatické skúsenosti, problémy, neúspechy, bolesť telesnú i duševnú, životné pády a sklamanie. Aj keď si to vždy neuvedomujeme, aj my sa mnohokrát snažíme to negatívne pochovať aspoň v našej pamäti.

Dá sa však skutočne s týmito vecami niečo reálne urobiť?

Boh sa rozhodol zachrániť a uzdraviť nás bolesťou, zranením, prehrou a smrťou jedného muža – svojho Syna. O tom bol Veľký Piatok.

Apoštol Pavol nám hovorí, že Boh si vybral spôsob, ktorý sa zdá svetu šialený a bláznivý.

Vypočujme si teraz text z úst apoštola Pavla, ktorý nám o tom hovorí.

Budeme čítať z 1. listu apoštola Pavla Korinským z prvej kapitoly, verše 27-30a.

Text: Ale čo je svetu bláznivé, vyvolil si Boh, aby mocných zahanbil; čo je svetu neurodzené a opovrhnuté, vyvolil si Boh, a čoho niet, vyvolil si, aby zničil to, čo je, aby sa nikto nechválil pred Bohom.
1. Kor 1, 27-30a

Boh si vybral prehru a smrť Ježiša Krista, aby stvoril víťazstvo a nový život v nás. Boh si vybral to, čo považuje tento svet za slabosť, aby ukázal napokon vzkriesením svoju moc.

Ježišova smrť a jeho pobyt v hrobe neboli len symbolické. Ježiš sa nešiel na pár minút vystrieť do rakvy. On tam ležal tak, ako naši blízky, ktorých sme stratili a lúčili sa s nimi v dome smútku.

A práve na tom mieste, kde sa život stratil, kde život už nebol, tam Boh nový život stvoril. To je Boží spôsob – tvorí niečo tam, kde nie je nič, **aby sme sa nemohli chváliť** – tak to vysvetľuje apoštol Pavol.

Ak my niečo tvoríme, alebo sa o niečo usilujeme, obvykle staviame na niečom, čo už existuje. Ak si zamestnávateľ vyberá nového pracovníka, chce stavať na určitých kvalifikačných alebo osobnostných predpokladoch, ktoré ten pracovník už má.

Ak sa jedná o nás a našu vieru, obvyčajne chceme v sebe rozvíjať a zdokonaľovať niečo, čo už v nás je. Máme chabú vieru a tú sa snažíme posilniť a zdokonaľovať. Ale Boh radí: **pochovaj ju do hrobu s Ježišom. Hľa tvorím nové...**

Snažíme sa svoj život obohatiť o duchovný rozmer. Robíme to tak, že k nášmu životnému presvedčeniu a našim zvykom, sa snažíme prilepiť vieru v Boha, a našu snahu zachovať sa v určitých situáciách inak.

Čo hovorí Boh o tejto našej snahe?

Do hrobu s ňou. Na starú látku nemôžeme prísť nový kus látky, novú záplatu pretože sa tam neudrží. Vytrhne ešte väčší otvor.

Boží spôsob je začať tam, kde nič nie je. On začína stavať na mieste kde je namiesto nejakého silného základu prázdnota, slabosť a naša neschopnosť.

Tento spôsob vidíme v celom živote Ježiša Krista. Na náročné úlohy si vyberá ľudí, ktorí na to jednoznačne nemali predpoklady.

Ježiš mal dvanásť učeníkov. Niektorí boli čestnejší a spoľahlivejší ako druhí.

Viete, koho si Pán Ježiš vybral, aby spravoval ich spoločné peniaze?

Judáša. Žeby nevedel, akú slabosť má? Dobre to vedel. **Akú banku si vyberieme my, keď sa rozhodneme uložiť si alebo zhodnotiť svoje peniaze?** Snažíme sa nájsť tú najspoľahlivejšiu (aj keď vieme, že taká neexistuje). Ježiš si vybral banku menom Judáš. Možno to niečo hovorí aj o vzťahu Pána Ježiša Krista k peniazom.

Hovorí Petrovi – ty si skala a na tej skale vybudujem svoju cirkev. Bol Peter skutočne skalou? Bol skôr blatom, ktoré sa poddá tomu, čo naň padá. Boh však z toho blata tú skalu napokon urobil.

V Biblii máme 4 evanjeliá. Každé bolo určené inému spektru poslucháčov. Lukášovo bolo napísané pre ľudí, ktorí prišli k viere z pohanstva – pre grécky svet. Naopak Matúšove bolo napísané, aby priviedlo k viere židov – preto je tam veľa odvolávok na starozmluvné texty, ktoré židia dobre poznali. Preto sa tam často spomína (v pašiách sme to počuli) – *stalo sa to preto, aby sa naplnili písma...*

Ak by som ja hľadal človeka, ktorý má napísať evanjelium pre židov, hľadal by som človeka, ktorý tento národ miluje a hlavne žije príkladne, ako spravodlivý žid, aby neskompromitoval evanjelióvu správu pre členov tohto národa. Evanjelium pre židov napísal Matúš.

Možno viete, bratia a sestry, kto bol Matúš? Bol to kolaborant, nenávidený zradca národa, ktorý bohatol na tom, že ožobračoval spravodlivých židov tým, že vyberal dane pre Rím a pre seba. Ježiš si vyberá práve tohto muža, u ktorého je je absencia lásky a lojality voči židovskému národu. A práve tento muž svojim evanjeliom sprostredkoval Božiu lásku židovskému národu.

Naopak ak by som hľadal človeka, ktorý začne misiu medzi pohanmi, určite by som si nevybral bigotného farizeja, ktorý zo svojho presvedčenia pohŕda tými, ktorí nepoznajú Božie slovo a Jeho zákon. Boh si vybral na zvestovanie vzkrieseného Krista medzi pohanmi toho najhorlivejšieho farizeja – Pavla. Nie je to šialené?

Keď chce Ježiš, aby ho spoznali ľudia v jednej samaritánskej dedine, posla do nej ženu s pochybnou minulosťou, s ktorou sa stretol pri studni. Žije už so šiestym mužom a ľudia v dedine ju poznajú. Svojou povestou ho mohla úplne skompromitovať. Ale On si vybral práve ju. A ono to fungovalo. Mnohí v neho uverili.

Veľká noc nám prináša bláznivé posolstvo o Bohu, ktorý obchádza to, čo je normálne pre naše oči, ktorý obchádza tých silných a vyberá si to najslabšie, dokonca prázdnotu a absenciu viery, aby tvoril niečo úplne nové.

Milí brat, milá sestra, možno je vo vašom živote oblasť, kde ste to už zabalili, kde ste to vzdali. Možno ste stratili všetku nádej, že by mohlo byť lepšie. Ježišov hrob je tým správnym miestom, ktoré potrebuješ navštíviť.

Možno sa usiluješ o zmenu vo svojom živote, alebo chceš zmeniť niekoho, na kom ti záleží a máš pocit, že si na to tou najmenej vhodnou osobou. Ak je to tak, ak máš ten pocit, vedz, že Boh už teraz niečo pre teba pripravuje.

Ak sa ti zdá, že tvoj duchovný život je na nule, je čas navštíviť Ježišov hrob, kde sa ničím a prázdnotou všetko začína. **Boh má pre teba pripravené niečo, čo nie je z teba, aby ťa obdaroval a aby si sa sebou nemohol chváliť.**

Ježišov hrob je tým pravým miestom, kde treba prísť so svojou neschopnosťou, pochybnosťami, bolesťou, sklamaním a neúspechom. Tam sa to všetko nové – Božie začína.

Amen!